

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010029
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6216010029.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01. augusta 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný P. F. T. E. T. K. D. Z. M. C. , nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom V. A., B.. Z. XXX/XX, SZČO, občan SR

je vinný, že

dňa 08. 10. 2015 o 18.30 h na ceste I/75 v km 152.950 viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia EČ: VK 685 AZ v smere Príbelce - Dolné Plachtince, počas jazdy sa nedostatočne venoval vedeniu motorového vozidla, neprispôsobil rýchlosť poveternostným podmienkam, neskoro zbadal po pravej strane pred vozidlom idúceho chodca L. A., nar. XX. XX. XXXX, ktorý nebol označený reflexnými prvkami a mal v krvi 1,92 g/kg alkoholu, narazil do neho pravou prednou stranou vozidla do pravej nohy a pravej časti tela, po náraze chodca odhodilo do priekopy pri ceste, pri náraze utrpel zranenia zlyhanie dôležitých centier mozgu, zmliaždenie mozgu a opuch mozgu, početné zlomeniny klenby a spodiny lebky, na následky ktorých zranení poškodený L. A. dňa 08. 10. 2015 o 20.00 h zomrel, obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení zmien a doplnkov,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. h) Tr. zák.

č í m s p á c h a l

prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sa mu ukladá trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., Cintorínska 5, Nitra, škodu vo výške 30,60 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený L. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Ď. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor doručil dňa 05. 02. 2016 pod zn. Pv 438/15/6610-11 tunajšiemu súdu obžalobu na obž. P. F. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní navrhol podľa § 258 ods. 1 Tr. por. vypočuť obžalovaného, podľa § 261 ods. 1 Tr. por. vypočuť svedka - poškodeného L. A. a svedkov X. A. a I. U., podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítať svedeckú výpoveď V. A., podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom strán prečítať znalecké posudky z odboru súdneho lekárstva - pitva nebohého a z odboru dopravy a podľa § 269 Tr. por. čítať listinné dôkazy dokumentujúce protiprávne konanie obžalovaného a hodnotiace jeho osobu.

Na hlavných pojednávaniach trval na obžalobe na jej skutkovom vymedzení a právnej kvalifikácii.

Na hlavnom pojednávaní dňa 01. 08. 2016 v záverečnej reči uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný skutkom uvedeným v obžalobe naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Bolo preukázané, že na dopravnej nehode nesú zodpovednosť tak chodec - nebohý Ľ.J. A. ako aj vodič motorového vozidla - obžalovaný. Odkázal na závery znaleckého posudku Ing. Dušana Kožiaka, ktorý technickými výpočtami aplikujúc na znalecké skúmanie aj vykonané dva vyšetrovacie pokusy dospel k tomu záveru, že v čase keď došlo k dopravnej nehode, obžalovaný sa pohyboval primeranou rýchlosťou za riadnych okolností cestnej premávky, avšak jeho neskoršia reakcia na situáciu na ceste spôsobila dopravnú nehodu. Na jej vznik a priebeh mal vplyv aj pohyb chodca, ktorý podnapitý bez označenia a pohybujúci sa v nesprávnom úseku cesty spôsobil túto dopravnú nehodu. Na základe uvedeného navrhol uznať obžalovaného vinným z prečinu usmrtenia. V otázke trestu prihliadajúc na doterajšiu trestnú bezúhonnosť obžalovaného, ako aj výpis z jeho evidenčnej karty a výpis z evidencie priestupkov, navrhol mu uložiť trest odňatia slobody podmienený s primeranou skúšobnou dobou. Ako ďalší trest mu navrhol uložiť trest zákazu činnosti. Okrem toho obžalovaného navrhol zaviazat' k náhrade škody poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s., ktorý si škodu riadne uplatnil.

Okresný súd rozhodol dňa 15. 02. 2016 pod č. k. 3T/11/2016-207 trestným rozkazom, ktorý napadol v zákonnej lehote obžalovaný (obvinený) odporom. V odpore uviedol, že v plnom rozsahu popiera spáchanie trestnej činnosti ako mu je kladené za vinu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 16. 05. 2016 učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. t. j., že sa cíti nevinný. Súd rozhodol uznesením, že sa dokazovanie vykoná. Konštatoval, že obžalovaný bol v rámci prípravného konania vypočutý spôsobom zodpovedajúcim zákonu.

Obžalovaný na svoju obhajobu uviedol, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu dňa 08. 01. 2016 na OR PZ, odbore kriminálnej polície vo Veľkom Krtíši. K veci samej uviedol, že v čase keď došlo k dopravnej nehode mal zapnuté na vozidle tlmené svetlá. V tom čase prichádzalo oproti jedno vozidlo. Chodec na svojej strane vozovky nevidel. Ten mu zrazu skočil alebo vkročil do jazdnej dráhy vtedy, keď mohol byť cca 4 metre od neho na úrovni zvodidiel vedľa cesty. Až v tom čase spozoroval chodca, pričom v tomto okamihu mal vo výhlade aj prichádzajúce protiidúce vozidlo. Hneď na to začal brzdiť. V čase zrážky už bolo skoro šero. Zrážke zabrániť nemohol. Zrážke odbočovacím manévrom smerom doľava sa vyhnúť tiež nemohol, lebo by sa bol zrazil práve s protiidúcim motorovým vozidlom.

Na otázky obhajcu, ako sa pohyboval vo svojom jazdnom pruhu, či sa venoval plne riadeniu motorového vozidla a aké dlhé obdobie je vodičom, uviedol, že jazdil v strede svojho jazdného pruhu, pričom ľavá obrysová strana vozidla bola asi 40 cm od stredovej čiary. Riadeniu motorového vozidla sa plne venoval. Má 42-ročnú skúsenosť s riadením motorových vozidiel a za tento čas nemal žiadnu dopravnú nehodu.

V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 01. 08. 2016 obhajca žiadal klienta spod obžaloby oslobodiť. Predsa mu nemôže byť kladené za vinu, že spôsobil dopravnú nehodu, keď túto spôsobil chodec, ktorý sa bez označenia, v nesprávnom smere a v stave ťažkej opitosti pohyboval po ceste. Podľa zákona o cestnej premávke je povinnosťou chodca chodiť po krajnici a ak na vozovke vytvorená nie je, tak po ľavej strane vozovky, čo najbližšie k jej okraju. Takto si chodec nepočínal. Poukázal na závery znaleckého skúmania v posudkoch znalcov MUDr. Kuřátka a MUDr. Kováča, v ktorých sa uvádza, čo bolo príčinou dopravnej nehody a aký vplyv malo počínanie chodca na jej vznik. Znalec Kováč uviedol, že pohyb chodca po požití takého množstva alkoholických nápojov, aké bolo zistené u chodca, robí jeho pohyb na vozovke nepredvídateľným.

Obžalovaný sa v záverečnej reči pripojil k prednesu svojho obhajcu a právo posledného slova nevyužil.

Prokurátor v obžalobe navrhol vykonať na hlavnom pojednávaní aj dôkazy a to vypočuť svedkov L. A., X. A. a I. U..

Obhajca navrhol vykonať dôkaz - výsluch svedka vyšetrovateľa F. X. Q. z OR PZ Veľký Krtíš, odboru kriminálnej polície a vypočuť niektorého zo znalcov, ktorí vypracovali znalecký posudok.

Svedok - poškodený L. A. na hlavnom pojednávaní dňa 16. 05. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice v prípravnom konaní dňa 20. 01. 2016. Žiada, aby v trestnom konaní bol obžalovaný zaviazaný k náhrade trov, ktoré znášal v spojení s pohrebom v sume 600,- Eur, avšak tento nárok na náhradu škody chce navýšiť o nemajetkovú ujmu, keďže obžalovaný sa mu neprišiel ani ospravedlniť. V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 01. 08. 2016 vyčíslil celkovú škodu sumou 20. 600,- Eur, nakoľko obžalovaný mu zabil otca.

Svedok X. A. na hlavnom pojednávaní dňa 16. 05. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice v prípravnom konaní dňa 05. 11. 2015. Ďalej uviedol, že v inkriminovaný deň išiel svojím motorovým vozidlom značky Opel Zafira v smere od Príbeliec do Plachtiniec. Už za Príbelcami sa zaradil za určité vozidlo, ktoré sa pohybovalo pred ním, pričom jeho pohyb bol pomalý. Vozidlo chcel predbehnúť, ale na vozovke nebolo vhodné miesto na predbiehanie. Obidvaja sa mohli pohybovať rýchlosťou nižšou ako 90 km/h. Po vychádzaní mierne pravotočivou zákrutou a schádzaní mierne z kopca na rovinu pred Plachtincami si zrazu všimol, že vozidlo pohybujúce sa pred ním narazilo do človeka. Utkvelo mu to v pamäti, keďže tá ľudská postava vyletela smerom doprava na járok. Tesne pred zrážkou si všimol, že oproti prichádzalo vozidlo, ktoré bránilo vozidlu pohybujúcemu sa pred ním v predbiehaní. Bezprostredne potom ako videl zrážku chodca s vozidlom zastavil. V čase tejto udalosti bolo ešte šero, úplná tma nebola.

Svedok I. U. na hlavnom pojednávaní dňa 16. 05. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice na polícii v prípravnom konaní dňa 06. 11. 2015. K veci ďalej uviedol, že v inkriminovaný deň sa pohyboval motorovým vozidlom v smere od Plachtiniec do Príbeliec. Tma ešte nebola a mal dobrý rozhľad na väčšiu vzdialenosť. Zrazu si všimol, že v diaľke asi 150 metrov po ľavej strane cesty z jeho pohľadu sa pohybuje chodec. Mohol kráčať po bielej čiare ohraničujúcej kraj vozovky. Všimol si aj to, že oproti idú vozidlá. Mohol byť v polohe oproti prichádzajúcemu vozidlu, keď spozoroval, že toto vozidlo narazilo do chodca. S vozidlom zastavil, zapol výstražné smerovky a išiel na miesto zrážky poskytnúť chodcovi prvú pomoc. Vozidlo, ktoré narazilo do chodca, zastavilo asi o 10 metrov ďalej vo svojom jazdnom pruhu. Za týmto vozidlom zastavilo ďalšie vozidlo, ktoré sa pohybovalo za vozidlom, ktoré narazilo do chodca. Z hľadiska jeho dlhoročných skúseností ako vodiča motorového vozidla si myslí, že vodič, ktorý zrazil chodca, bol nepozorný.

Na otázky obhajcu, aké mal zapnuté svetlá v čase keď spozoroval chodca a potom keď došlo k zrážke, asi v akej vzdialenosti sa pohybovalo vozidlo, ktoré išlo za vozidlom, ktoré zrazilo chodca, či opoznal zraneného, či sedel v aute sám, či vyčkal na miesto do príchodu polície, uviedol, že mal zapnuté diaľkové svetlá, ktoré prepol na tlmené po tom, ako spozoroval protiídúce vozidlo. Vozidlo, ktoré sa pohybovalo

za vozidlom, ktoré zrazilo chodca, bolo za ním v dostatočnej vzdialenosti, možno aj 100 metrov, nakoľko on stačil odstaviť vozidlo a dostaviť sa ku chodcovi dovtedy, pokiaľ toto vozidlo sa priblížilo k miestu nehody. Zraneného bezprostredne po náraze neopoznal. Dozvedel sa o jeho identite až na druhý deň. V aute necestoval sám, boli s ním aj ďalšie osoby a to svokra, svokor a manželka, avšak tí zostali sedieť v aute. Do príchodu polície na mieste nehody nezotrval, nakoľko musel z miesta odísť kvôli chlapcovi.

Znalec MUDr. Michal Kováč na hlavnom pojednávaní dňa 01. 08. 2016 vypovedal, že sa pridriava v plnom rozsahu záverov posudku, ktorý vyhotovil spoločne s kolegom MUDr. Jánom Kuľátkom pod č. posudku 64/2015 a 1/2015 zo dňa 09. 11. 2015. Tieto závery potvrdzujú, že chodec v čase dopravnej nehody sa pohyboval po ceste v stave stredne ťažkej až ťažkej opitosti, čo nesporne má vplyv na reakciu chodca na okolnosti premávky a tiež na strane druhej ovplyvňuje takéto správanie aj ostatných účastníkov cestnej premávky. Má to vplyv na celkový reakčný čas vnímať okolnosti, ktoré vníma takýto chodec opozdene. Okrem toho je zmenené u neho aj priestorové videnie. Reakcie takejto osoby sú spomalené, oneskorené a nepredvídateľné, čiže sa nedá predpokladať, čo mieni takáto osoba pohybujúca sa po vozovke urobiť. Znalecky vec hodnotili na základe výsledkov odberov, ktoré boli vykonané pri pitve. Bola zisťovaná aj hladina alkoholu v krvi štandardnými metódami zaužívanými v lekárskej praxi. V skutočnosti sa častokrát stáva, že u takéhoto jedinca množstvo požitého alkoholu sa nepremietne okamžite do jeho správania, ale alkohol u neho účinkuje postupne a postupne sa aj z tela odbúrava. Jeho koncentrácia sa zvyšuje v krvi.

Svedok F. X. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 01. 08. 2016 vypovedal, že trestnú vec obv. P. F. vyšetroval na základe platného rozvrhu práce OR PZ Veľký Krtíš, odboru kriminálnej polície. Prácu vyšetrovateľa vykonáva 12 rokov. Jeho prax a spôsob vykonávania trestno-procesných úkonov je taká, že svedka najskôr poučí o jeho procesných právach, potom mu nechá monologicky sa vyjadriť, aby opísal dej a až nakoniec sú mu kladené doplňujúce otázky. Po písomnom vyhotovení zápisnice ju poskytne svedkovi k prečítaniu a zároveň sa ho opýta, či chce jej obsah doplniť alebo pozmeniť. Pokiaľ uvedie, že nechce, vyzve ho, aby podpísal každú stranu zápisnice. Pokiaľ sa svedok U. mal vyjadriť, že neprotokoloval do zápisnice všetko, čo on pri výsluchu povedal, k tomuto tvrdeniu sa ohradil a uviedol, že nie je pravdou to, čo svedok uvádza. Pokiaľ by bol svedok určité okolnosti vzniesol, bol by ich protokoloval a podľa neho určitý vplyv na dopravnú nehodu mal aj ten fakt, že chodec bol pod vplyvom alkoholických nápojov a kráčaľ neosvetlený v protismere. Zo zistených príčin vzniku dopravnej nehody a vzniku zranení na tele chodca vyplýva, že náraz bol smerovaný do pravej časti jeho tela pravou časťou vozidla, čiže logicky musel urobiť chodec úskok, aby došlo k takémuto vzniku zranení na jeho tele.

Na hlavnom pojednávaní dňa 01. 08. 2016 súd podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom strán prečítal výpoveď svedkyne V. A. (č. l. 16-17), ku ktorej obžalovaný nemal pripomienky. Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom strán prečítal znalecký posudok z odboru súdneho lekárstva - pitva (č. l. 29-68) a znalecký posudok z odboru dopravy (č. l. 71-146). Obhajca k nim mal tú pripomienku, že obžalovaný mal možnosť zareagovať na situáciu v cestnej premávke v čase necelých sekundy. V takomto krátkom čase na náhlu prekážku zareagovať nemohol. Poškodený mal pripomienku, keď uviedol, že jeho otec bol veľmi mladý a nemohol byť v čase dopravnej nehody v takom stave opitosti, ako sa uvádza v znaleckom skúmaní. Podľa § 269 Tr. por. súd prečítal listinné správy a oboznámil strany s listinnými dôkazmi, ktoré dokumentujú protiprávne konanie obžalovaného a tiež správy, ktoré hodnotia osobu obžalovaného. Obžalovaný ani poškodený k nim nemali pripomienky.

Podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. kto inému z nedbanlivosti spôsobí smrť, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 149 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Prečin usmrtienia je svojím charakterom nedbanlivostným trestným činom. Páchatel' tohto trestného činu (prečinu) nemá úmysel iného usmrtiť, ani mu spôsobiť akúkoľvek ujmu na zdraví, ale napriek tomu, hoci z nedbanlivosti inému spôsobí smrť. Zväčša sa tento prečin viaže na dopravné a prevádzkové nehody. Objektom tohto prečinu je ľudský život. Subjektom (páchatel'om) tohto prečinu môže byť ktokoľvek. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje nedbanlivosť. Objektívnu stránkou tohto prečinu je spôsob jeho spáchania a následok takéhoto konania. Za okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (odsek 2) sa považuje to, ak páchatel' spáchal taký čin preto, lebo porušil dôležitú

povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uložení mu podľa zákona. Za dôležitú povinnosť možno všeobecne považovať povinnosť, ktorej porušenie za danej situácie spravidla v značnej miere zvyšuje najmä nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie. Môže však ísť aj o škodu na majetku alebo na iných právach obete. Ide o povinnosti, ktoré pre páchatel'a vyplývajú z jeho pôsobnosti v pracovnom alebo funkčnom zaradení. Povinnosti môžu vyplývať nielen zo zákona, ale na základe zákona aj z iného všeobecne záväzného právneho predpisu. V cestnej doprave sú typickými prípadmi porušenia dôležitej povinnosti jazda pod vplyvom alkoholu alebo neprimeraná rýchlosť alebo nedostatočná účinnosť bŕzd, o čom vodič vedel alebo jazda v protismere alebo nedanie prednosti v jazde alebo porušenie súčasne viacerých povinností vodiča ako prekročenie rýchlosti, nedostatočný odstup medzi vozidlami, telefonovanie počas jazdy a podobne.

V prejednávanej trestnej veci prokurátor v skutkovom vymedzení obžaloby uviedol, že obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 1 zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ustanovenie § 16 ods. 1 upravuje povinnosť vodiča zvoliť takú rýchlosť jazdy, aby ňou prispôbil jazdu svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť na ktorú má rozhľad. Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) upravuje povinnosť vodiča venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Znalec Ing. Dušan Kožiak v posudku č. 84/2015 konštatoval, že z technického hľadiska príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča a nesprávny spôsob pohybu chodca po ceste. Nesprávna technika jazdy spočívala v tom, že krátkodobo nesledoval situáciu na ceste, v dôsledku čoho reagoval na chodca oneskorene alebo jeho rýchlosť nebola primeraná rozhľadovým podmienkam v čase dopravnej nehody. Aj keď na základe predložených podkladov pre vyhotovenie posudku nie je možné z technického hľadiska jednoznačne určiť, ktorý variant v čase nehody nastal, možno variant, že vodič vozidla krátkodobo nesledoval situáciu na ceste, v dôsledku čoho reagoval na chodca oneskorene za pravdepodobnejší. Nesprávny spôsob pohybu chodca po ceste spočíval v tom, že za zníženej viditeľnosti sa po ceste nepohyboval v zmysle pravidiel cestnej premávky, čiže vľavo pri ľavom okraji cesty a nemal na sebe reflexné prvky. Znalec v posudku určil aj možnosti zabránenia dopravnej nehody, podľa ktorých by obžalovaný ako vodič vozidla bol mohol zabrániť dopravnej nehode vtedy, keď by bol na chodca reagoval skôr o cca 0,9 sekundy, čo zodpovedá pohybu jeho vozidla maximálnou rýchlosťou 60 km/h. Keďže sa pohyboval vyššou rýchlosťou, bol jeho reakčný čas na chodca oneskorený a nehode už zabrániť nemohol. Tomuto záveru zodpovedal aj vyšetrovací pokus, ktorý bol vykonaný na mieste samom za simulovania obdobných podmienok a za súčinnosti svedeckých výpovedí U. a A.. Tiež chodec mohol dopravnej nehode zabrániť takým spôsobom, že by sa za zníženej viditeľnosti po ceste pohyboval vľavo pri ľavom okraji cesty a mal na sebe reflexné prvky.

Tieto závery znaleckého posudku sa pre súd javia jednoznačné, dostačujúce a nespochybniteľné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Vykonaným dokazovaním bolo nespochybnene preukázané, že dňa 08. 10. 2015 o 18.30 h na ceste 1/75 v km 152.950 došlo k dopravnej nehode, ktorú spôsobil obžalovaný a v dôsledku ktorej utrpel pošk. L. A. závažné zranenia, následkom ktorých neskôr podľahol. Orgány činné v trestnom konaní vzniesli voči obžalovanému (obvinenému) pre tento skutok obvinenie z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Prokurátor viní obžalovaného, že svojím konaním porušil dôležité ustanovenia zákona

č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Aj keď z vykonaného dokazovania a prednesenej záverečnej reči prokurátorom vyplýva, že na tejto dopravnej nehode mal podiel okrem obžalovaného aj poškodený neb. Ľ. A., tento záver neexulpuje obžalovaného v tom smere, aby ho súd spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný v rámci výkonu obhajobných práv poukazoval hlavne na neočakávané správanie sa chodca, ktorý kráčal v protismere, opitý a neoznačený reflexnými prvkami. Obhajoba ďalej tvrdila, že pokiaľ by sa bol pohyboval po správnej časti vozovky a bol označený reflexnými prvkami, bol by ho obžalovaný včas spozoroval a nehode bolo možné zabrániť. Povinnosťou vodiča je za každých okolností zvoliť takú rýchlosť jazdy, aby zodpovedala jeho schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, ako aj iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Obžalovaný si takto nepočínal. Ako sám uviedol vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 16. 05. 2016 v čase zrážky už bolo skoro šero, pričom miesto, kde došlo k zrážke, tienil aj strom nachádzajúci sa v blízkosti vozovky. Už tieto faktory upozorňujú vodiča na zvýšenú pozornosť, najmä keď sa pohyboval v mieste, v ktorom oproti prichádzalo vozidlo, ktoré ho osvetľovalo svetlami a ďalšie vozidlo sa pohybovalo za ním, ktoré malo v úmysle ho predbehnúť, čím logicky jeho pozornosť bola rozptýlená, teda mal aj s prihliadnutím na svoje dlhoročné vodičské schopnosti znížiť rýchlosť jazdy, čo neučinil. Sám uviedol vo výpovedi na polícii dňa 08. 01. 2016, že sa na inkriminovanom mieste pohyboval rýchlosťou 70 - 80 km/h, ktorá bola síce dovolenou rýchlosťou v danom úseku cesty, ale nebola rýchlosťou primeranou, stave a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré bol povinný predvídať. Znalec Ing. Kožiak v posudku určil maximálnu rýchlosť cca 60 km/h, ktorá bola tou rýchlosťou, kedy bolo možné zabrániť zrážke s chodcom a zodpovedala povolenej rýchlosti, viditeľnosti v čase nehody a rozhladovým podmienkam vodiča. Nakoľko obžalovaný jazdil vyššou rýchlosťou, porušil ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z., keď svoju jazdu neprispôbil stave a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať.

Obžaloba viní obžalovaného zo spáchaného skutku aj pre porušenie § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. Povinnosťou vodiča je venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Obžalovaný takto nepostupoval, čo ho usvedčujú aj výpovede svedkov U. a A. a samotne aj výsledky znaleckého dokazovania, ktoré jednotlivo a v ich súhrne preukazujú, že jeho reakcia na chodca bola oneskorená.

Obžalovaný sa obhajoval aj tým, že zrážke s chodcom zabrániť nemohol preto, lebo v prípade vykonania odbočovacieho manévra do ľavej strany vozovky, by bolo došlo k zrážke s oproti idúcim vozidlom. Táto jeho obhajoba bola vyvrátená výpoveďou svedka I. U., ktorý tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že sa nachádzal ešte oproti prichádzajúcemu vozidlu obžalovaného, keď toto narazilo do chodca pohybujúceho sa v smere pred ním po okraji vozovky, teda mohol tento odbočovací manéver urobiť. Rovnako svedok A. uviedol, že si všimol ako vozidlo pohybujúce sa pred ním narazilo do chodca, pričom sa on nachádzal v bezpečnej vzdialenosti za vozidlom obžalovaného, teda obžalovanému nič nebránilo vykonať odbočovací manéver tým, že by sa vozidlom dostal len sčasti do ľavej strany vozovky v jeho smere a tým by bol zabránil zrážke s chodcom. Súd konštatuje, že v tom prípade, ak by takýto odbočovací (záchranný) manéver mal byť pre obžalovaného ako aj ostatných účastníkov cestnej premávky v mieste samom nebezpečný, mal obžalovaný pribrzdiť alebo zastaviť motorovým vozidlom, vyčkať pokiaľ sa minie s oprotiidúcim vozidlom sv. U. a až potom ďalej pokračovať v jazde.

Nemožno pochybovať o tom, že obžalovaný konaním vymedzeným v skutku obžaloby sa dopustil prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Znaky tohto prečinu v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate naplnil tým, že porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 8/2009 Z. z. Svojím konaním spôsobil zrážku s chodcom Ľ. A., ktorý na následky závažných poranení dôležitých životných orgánov spôsobených mu nárazom motorovým vozidlom obžalovaného podľahol. Podľa znaleckého posudku č. 64/2015 a č. 1/2015 znalcov MUDr. Jána Kuřátka a MUDr. Michala Kováča bolo bezprostrednou príčinou smrti Ľ. A. zlyhanie životne dôležitých centier mozgu so zmliaždením mozgu a opuchu mozgu pri početných zlomeninách klenby a spodiny lebky ako následok dopravného úrazu spočívajúceho v strete chodca s motorovým vozidlom. V čase dopravnej nehody nebohý bol pred motorovým vozidlom v polohe vzpriamenej pravou časťou tela otočený k prichádzajúcemu motorovému vozidlu v čase nárazu stojaci na pravej dolnej končatine. Tomuto stvárneniu polohy zodpovedá rozsah a mechanizmus spôsobenia zranení zistiteľných súdnou pitvou nebohého. Chemickým vyšetrením vzoriek krvi odobratých pri pitve bolo vyšetrením špeciálnou kvantitatívnou metódou pomocou plynovej chromatografie zistené, že nebohý v čase zrážky mal v krvi 1,92 g/kg alkoholu a v moči 2,89 g/kg

alkoholu. Vypočítaný znalec MUDr. Michal Kováč na hlavnom pojednávaní dňa 01. 08. 2016 uviedol, že toto množstvo alkoholu zodpovedá podľa lekárskej praxe stavu stredne ťažkej až ťažkej opitosti. Je teda nepochybné, že na vzniku dopravnej nehody a jej následkoch nesie značný podiel aj nebohý, ktorý okrem toho, že sa pohyboval po vozovke v stave opitosti, pohyboval sa po nesprávnej strane vozovky a bez povinných reflexných označení. Na túto okolnosť súd musel prihliadnúť pri ukladaní druhu a výšky trestu.

V otázke trestu súd prihliadol na doterajšiu trestnú bezúhonnosť obžalovaného. Obžalovaný síce bol v roku 1984 v sp. zn. 2T/73/84 Okresným súdom Veľký Krtíš odsúdený, avšak sa osvedčil dňa 25. 03. 1988, jeho odsúdenie bolo zahladené podľa § 70 ods. 2, 3 Tr. zák., preto sa podľa § 70 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Na túto okolnosť súd prihliadol pri ukladaní trestu ako na poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. j) Tr. zák.) a keďže žiadna priťažujúca okolnosť preukázaná nebola, postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Výška trestu mu bola uložená na spodnej hranici rozpätia trestnej sadzby, keď súd prihliadol aj na ten fakt, že obžalovaný je od roku 1976 držiteľom vodičského oprávnenia skupiny B a v evidenčnej karte nemá zaznamenaný žiadny priestupok, evidovanú žiadnu blokovú pokutu a nebolo mu zadržané vodičské oprávnenie. Z miesta bydliska Mesta V. A. je hodnotený všeobecne a vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu 3 rokov.

Keďže sa obžalovaný protiprávneho konania dopustil na úseku cestnej premávky, teda porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu ako vodičovi motorového vozidla, bol mu uložený aj trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. na úrovni spodnej hranice rozpätia tohto trestu.

Výška uloženého trestu zákazu činnosti je adekvátna porušeniu zákonných povinností obžalovaným, pretože na dopravnej nehode nesie rovnaký podiel aj chodec, porušením svojich povinností, keď sa nepohyboval po správnej strane vozovky a nebol označený reflexnými prvkami, navyše sa pohyboval v stave ťažkej opitosti. Tento záver potvrdzujú výsledky dokazovania. Preto by bolo v rozpore so zásadami ukladania trestov, keď by súd v prejednávanej trestnej veci preniesol bremeno zodpovednosti za následok len na vodiča (obžalovaného).

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s., Nitra, škodu vo výške 30,60 Eur. Poškodený si škodu riadne uplatnil a vyšpecifikoval, pričom táto škoda pozostáva z lekárskej služby prvej pomoci a záchranej zdravotnej služby v sume 30,60 Eur.

V konaní si uplatňoval nárok na náhradu škody aj poškodený (syn nebohého) L. A.. Škodu špecifikoval v ujme, ktorá mu bola spôsobená, pričom škoda sa má rovnať nákladom spojených s pohrebom a náhrade nemajetkovej ujmy, že mu pri dopravnej nehode zahynul otec, spolu vo výške 20. 600,- Eur. Súd tento uplatňovaný nárok považoval za nepreukázaný. Pre jeho preukázanie by bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie, najmä zdokladovať všetky výlohy spojené so zabezpečením pohrebu nebohého a v časti nemajetkovej ujmy špecifikovať túto ujmu, čo by neúmerne predĺžilo toto trestné konanie. Z uvedeného dôvodu s poukazom na § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného L. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Ď. XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2);
odvolanie proti výroku o vine § 257 ods. 5 nie je prípustné,

- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), resp. § 45 ods. 1).